

12.03.16 nr. 05/36-78
La nr. din

Cancelaria de Stat

Urmare examinării proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prezentat spre contrasemnare, reiterăm unele obiecții expuse în avizul Ministerului Justiției nr. 03/1758 din 18 februarie 2016.

La Art. VIII. Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 28 octombrie 2008:

Referitor la modificarea propusă la art. 273 pct. 5) considerăm oportun ca prevederile prezentate să se regăsească într-un alineat separat, deoarece completarea cu care se intervine nu corelează cu problema reglementată în alineatul respectiv. De asemenea, pentru claritate, urmează să se indice unde se termină textul cu care se completează pct. 5).

La Art. X. Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior:

La art. 3 noțiunea „comerț cash and carry” se va traduce în limba de stat, fie se va indica echivalentul în limba română. Or, potrivit art. 19 lit. f) al *Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative* neologismele se folosesc numai dacă sînt de largă circulație. Obiecție valabilă și pentru art. 7 alin. (1) lit. c).

De asemenea, la noțiunea de „loc de vînzare” pentru claritate urmează a se indica expres dacă locul de vînzare poate sau nu poate fi indentificat prin adresă poștală individuală, respectiv urmează a fi exclusă sintagma „de regulă”.

Referitor la amendamentul propus la art. 7 alin. (1) relevăm că modificarea respectivă urmează a fi revizuită prin prisma alin. (4) și (5) art. 35 din *Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001*, or, în cazul completării actului legislativ cu unul sau mai multe elemente structurale, acestea primesc numărul părții (cărții), titlului, capitolului, secțiunii, articolului, alineatului sau al subdiviziunilor acestuia, după care se adaugă și indicii respectivi.

Propunerea de la art. 9 alin. (1) nu corelează cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. b) al *Legii privind controlul tutunului nr. 278 din 14 decembrie 2007* ce operează cu noțiunea de rețea de comerț ambulant. Întru respectarea principiului

consecvenței și echilibrului între reglementări se impune necesitatea efectuării amendamentelor de rigoare.

Referitor la modificarea propusă la art. 12 alin. (3), prevederile acestuia urmează să se aducă în concordanță cu alin. (4) al aceluiași articol, potrivit căruia piețele sînt administrate de către administratorul pieței, care poate fi nemijlocit autoritatea administrației publice locale sau un agent economic, conform legislației în vigoare. Această obiecție este valabilă și pentru art. 14 alin. (4) lit. b).

La art. 16 urmează a fi înlăturată divergența între alin. (2) și alin. (3) în privința înștiințării de recepționare. Astfel, potrivit art. 16 alin. (2) în momentul recepționării notificării RI „e-Comerț interior” emite în adresa comerciantului o înștiințare de recepționare. Cu toate acestea, din redacția alin. (3) al aceluiași articol, autoritatea administrației publice locale refuză recepționarea notificării online privind inițierea activității de comerț, în termen de 3 zile de la depunerea notificării. Suplimentar, la alin. (2) cuvintele „în mod online” se vor plasa după cuvîntul „notificării”. De asemenea, relevăm necesitatea expunerii verbelor la timpul prezent.

La art. 17 alin. (2) lit. b) privind accesarea datelor din resursele informaționale deținute de Î.S. „Cadastru” se va ține cont de prevederile art. 4 alin. (6) din *Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998*, potrivit căroră chioșcurile, gheretele nu sînt obiecte ale înregistrării în registrul bunurilor imobile.

La art. 17¹ alin. (2) și alin. (3) referitor la competența Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor de a înregistra unități comerciale, atenționăm că o asemenea atribuție nu rezultă din prevederile art. 7 din *Legea nr. 221 din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară*. În acest sens, a se vedea titlul anexeii nr. 3.

La 17² alin. (2) referitor la prerogativa Centrului Național de Sănătate Publică de a emite autorizație sanitară de funcționare, atragem atenția că, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din *Legea privind supravegherea de stat a sănătății publice nr. 10 din 03 februarie 2009* înainte de plasarea pe piață, produsele și serviciile sînt supuse autorizării sanitare de către Serviciul de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice. De asemenea la art. 17² alin. (3) considerăm necesar de a fi completat cu mențiunea privind termenul de valabilitate a autorizației emise de Centrul Național de Sănătate Publică cînd nu este necesară emiterea unei noi autorizații. Aceasta nu trebuie să excludă procedura notificării la prelungirea autorizației.

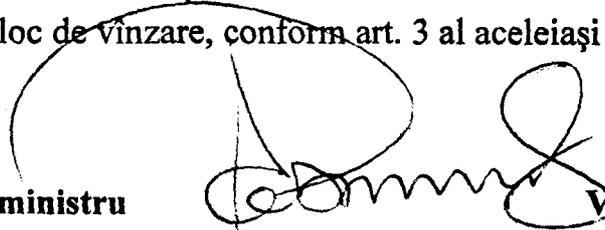
De asemenea, prin prisma art. 32 al *Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001*, art. 17⁴ urmează redactat în privința respectării consecutivității ideilor.

Modificarea propusă la art. 17⁷ alin. (3) urmează a fi revizuită prin indicarea condițiilor care ar justifica decizia autotităţii administraţiei publice locale de majorare a plăţii de notificare. Lipsa acestor condiţii prezintă risc de aplicare discreţionară a normei, fiind un element coruptibil.

La art. 21⁵ alin. (2) relevăm că pentru evitarea aplicării discreţionare a normei respective este necesar de a specifica cazurile sau condiţiile în care se va permite desfăşurarea activităţilor de comerţ fără depunerea notificării cât şi care este procedura aplicabilă în cazul nedepunerii notificării.

La Anexa nr. 3 Lista activităţilor desfăşurate de unităţile comerciale supuse autorizării sanitar-veterinare sau înregistrării de către Agenţia Naţională pentru Siguranţa Alimentelor urmează a fi exclusă ultima rubrică, deoarece unităţile de alimentaţie publică nu reprezintă o activitate în sine, ci reprezintă unităţi comerciale sau loc de vânzare, conform art. 3 al aceleiaşi legi.

Viceministru

Vladimir CEBOTARI

18.02.16 Nr. 03/1758
La nr. 04/6-737 din 10 februarie 2016

Ministerul Economiei

Referitor la examinarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, comunicăm următoarele.

La Art. II Legea nr. 93-XIV din 15 iulie 1998 cu privire la patenta de întreprinzător:

Referitor la propunerile de modificare de la pct. 1 și pct. 3 relevăm necesitatea redactării sintagmei „în cadrul” deoarece nu se integrează după sens în textul articolelor ce se propun a fi completate.

La Art. V. Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor:

Referitor la modificarea propusă la art. 27 alin. (3) lit. p) relevăm faptul că amendamentul propus nu se integrează organic în textul articolului.

La Art. VII Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația public locală:

La pct. 1 urmează a se indica cu precizie unde va fi plasat textul propus pentru completare la lit. q) alin. (2) din art. 14 (referitor la aprobarea tarifelor pentru instituțiile publice și serviciile publice de interes local din subordine, ori aprobarea regimului de lucru al întreprinderilor comerciale și de alimentație publică).

De asemenea, referitor la propunerea de modificare a art. 14 alin. (2) lit. q) menționăm că acesta urmează a fi redactată. Sintagma „în cadrul” este una confuză, în cazul în care legiuitorul are ca scop introducerea unei reglementări privind executarea prevederilor lit. q) *în baza documentației de urbanism și amenajare a teritoriului.*

La Art. IX. Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 28 octombrie 2008:

Referitor la modificarea propusă la art. 273 pct. 5) considerăm oportun ca prevederile prezentate să se regăsească într-un alineat separat, deoarece completarea cu care se intervine nu corelează cu problema reglementată în alineatul respectiv.

La Art. XI. Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior:

La art. 3 noțiunea „comerț cash and carry” se va traduce în limba de stat, fie se va indica echivalentul în limba română. Or, potrivit art. 19 lit. f) al *Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative neologismele se folosesc numai dacă sînt de largă circulație. Obiecție valabilă și pentru art. 7 alin. (1) lit. c).*

De asemenea, la noțiunea de „loc de vînzare” pentru claritate urmează a se indica expres dacă locul de vînzare poate sau nu poate fi indentificat prin adresă poștală individuală, respectiv urmează a fi exclusă sintagma „de regulă”.

Referitor la amendamentul propus la art. 7 alin. (1) relevăm că modificarea respectivă urmează a fi revizuită prin prisma alin. (4) și (5) art. 35 din *Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001*, or, în cazul completării actului legislativ cu unul sau mai multe elemente structurale, acestea primesc numărul părții (cărții), titlului, capitolului, secțiunii, articolului, alineatului sau al subdiviziunilor acestuia, după care se adaugă și indicii respectivi.

Propunerea de la art. 9 alin. (1) nu corelează cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. b) al *Legii privind controlul tutunului nr. 278 din 14 decembrie 2007* ce operează cu noțiunea de rețea de comerț ambulant. Întru respectarea principiului consecvenței și echilibrului între reglementări se impune necesitatea efectuării amendamentelor de rigoare.

Referitor la modificarea propusă la art. 12 alin. (3), prevederile acestuia urmează să se aducă în concordanță cu alin. (4) al aceluiași articol, potrivit căruia piețele sînt administrate de către administratorul pieței, care poate fi nemijlocit autoritatea administrației publice locale sau un agent economic, conform legislației în vigoare. Această obiecție este valabilă și pentru art. 14 alin. (4) lit. b).

La art. 14 alin. (3) al proiectului lit. b) și c) urmează a fi redactate, deoarece datele referitor la denumirea comerciantului au fost incluse la lit. a). Redacția art. 14 alin. (4) lit. b) în scopul clarității urmează a fi revizuit, în partea ce ține de procesul-verbal de recepție, prin indicarea anumitor indici referitor la acest act, cu precădere la ce se referă recepția. La art. 14 alin. (3) lit. d) denumirea

nomenclatorului unității comerciale ce urmează a fi aprobat de Guvern se va corela cu cea prevăzută la art. 7 alin. (2) din proiect.

La art. 16 urmează a fi înlăturată divergența între alin. (2) și alin. (3) în privința înștiințării de recepționare. Astfel, potrivit art. 16 alin. (2) în momentul recepționării notificării RI „e- Comerț interior” emite în adresa comerciantului o înștiințare de recepționare. Cu toate acestea, din redacția alin. (3) al aceluiași articol, autoritatea administrației administrației publice locale refuză recepționarea notificării privind inițierea activității de comerț, în termen de 3 zile de la depunerea notificării.

La art. 17 alin. (2) lit. a) și b) al proiectului de lege propunem de a exclude sursele de verificare a datelor prezentate, întrucât acestea sunt mai mult exemplificative și nu poartă un caracter exhaustiv. De asemenea, la art. 17 alin. (2) lit. b) privind accesarea datelor din resursele informaționale deținute de Î.S. „Cadastru” se va ține cont de prevederile art. 4 alin. (6) din *Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998*, potrivit cărora chioșcurile, gheretele nu sînt obiecte ale înregistrării în registrul bunurilor imobile.

La art. 17¹ alin. (2) și alin. (3) referitor la competența Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor de a înregistra unități comerciale, atenționăm că o asemenea atribuție nu rezultă din prevederile art. 7 din *Legea nr. 221 din 19 octombrie 2007 privind activitatea sanitar-veterinară*. În acest sens, a se vedea titlul anexei nr. 3.

La 17² alin. (2) referitor la prerogativa Centrului Național de Sănătate Publică de a emite autorizație sanitară de funcționare, atragem atenția că, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) din *Legea privind supravegherea de stat a sănătății publice nr. 10 din 03 februarie 2009* înainte de plasarea pe piață, produsele și serviciile sînt supuse autorizării sanitare de către Serviciul de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice. De asemenea la art. 17² alin. (3) considerăm necesar de a fi completat cu mențiunea privind termenul de valabilitate a autorizației emisă de Centrul Național de Sănătate Publică cînd nu este necesară emiterea unei noi autorizații.

Referitor la art. 17⁴ alin. (3) menționăm că la lit. a), b), c) cazurile prescrise constituie temeiuri de încetare a activității de comerț în baza deciziei instanței de judecată la cererea persoanelor fizice sau juridice. În acest context, urmează a fi redactate dispozițiile alin. (3). De asemenea, încălcările prevăzute la alin. (3) lit. b) coincid cu cele de la alin. (8) lit. e), iar măsurile luate drept consecință, stabilite la ambele alienate sunt diferite și anume la alin. (3) încălcarea este temei de adresare în judecată pentru încetarea activității comerciantului, iar potrivit alin. (8)

comerciantului i se prescrie un termen pentru înlăturarea încălcărilor constatate. Aceeași obiecție este valabilă și pentru alin. (3) lit. c) și alin. (8) lit. h). Totodată, considerăm oportun de a acorda comerciantului posibilitatea înlăturării încălcărilor invocate în prezetul alineat pînă la adresarea în judecată, similar situației expuse în alin. (5) al aceluiași articol.

La art. 17⁴ alin. (5) pentru claritate textul „este stabilită de un act normativ care a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova” urmează a fi subsituit cu textul „este întemeiată pe prevederile unui act normativ” sau urmează a fi indicate expres actele normative la care se face referință.

Redacția art. 17⁴ alin. (7) se va revizui, întrucît legislația națională nu operează cu noțiunea „încetare din oficiu”. De altfel, nici nu este clar ce ar presupune un asemenea concept.

Mai mult, avînd în vedere că, prin comerciant se are în vedere atît persoana juridică cît și persoana fizică care desfășoară activități în domeniul comerțului, se va revedea sintagma „lichidarea comerciantului”. În același timp se consideră repetitivă mențiunea „privind stabilirea faptului de lichidare a unității comerciale sau a comerciantului” în raport cu textul integral al alin. (7) art. 17⁴, fapt pentru care urmează a fi exclusă.

La art. 17⁴ alin. (8) textul „actele legislative în vigoare” se va substitui cu textul „actele normative”, întrucît este o accepțiune mai largă.

De asemenea, prin prisma art. 32 al *Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001*, art. 17⁴ urmează redactat în privința respectării consecutivității ideilor.

La art. 17⁶ este necesar de a se indica termenul în care comerciantul trebuie să depună o notificare referitor la modificarea sau schimbarea datelor indicate în notificarea privind inițierea activității de comerț.

Modificarea propusă la art. 17⁷ alin. (3) urmează a fi revizuită prin indicarea condițiilor care ar justifica decizia autotității administrației publice locale de majorare a plății de notificare. Lipsa acestor condiții determină un comportament discreționar.

La art. 17⁸ alin. (1) textul „date adiacente” urmează a fi redactat în virtutea faptului că cuvîntul „adiacent” este impropriu cadrului legal. Referitor la art. 17⁸ alin. (4) pentru claritate urmează a fi indicat pentru care subiecți accesul la informațiile privind unitățile comerciale și locurile de vînzare din RI „e- Comerț interior”. În situația în care accesul este gratuit și garantat pentru toate persoanele fizice și juridice, urmează a se indica expres acest fapt.

Art. 21³ alin. (1) urmează a fi redactat în scopul redării unui caracter dispozitiv, or reglementările trebuie să prezinte norma instituită fără explicații sau

justificării, cu utilizarea verbelor la forma afirmativă pentru a accentua caracterul imperativ al dispozițiilor respective.

La art. 21⁴ pentru claritate textul „domeniul igienic” urmează a fi redactat. Deasemenea, la lit. a) alin. (3) al art. 21⁴ cuvântul „studii” urmează a fi substituit cu cuvântul „instituii” în corespundere cu *Codul educației nr. 152 din 17 iulie 2014*.

La art. 21⁵ alin. (2) relevăm că pentru evitarea aplicării discreționare a normei respective este necesar de a specifica cazurile sau condițiile în care se va permite desfășurarea activităților de comerț fără depunerea notificării.

Modificarea propusă la art. 22 alin. (1) urmează a fi revăzută, deoarece textul propus de a fi exclus se regăsește în alin. (2).

În ceea ce privește propunerea de abrogare a alin. (3) al art. 25, este lipsită de sens, deoarece normele în cauză deja și-au produs efectul și, prin urmare, excluderea lor nu va avea nici o consecință juridică.

Suplimentar, precizăm că în conformitate cu normele de tehnică legislativă, intervenirea cu amendamente în dispozițiile finale și tranzitorii ale actului legislativ nu se admite. Astfel, potrivit art. 30 din Legea privind actele legislative, dispozițiile finale și tranzitorii cuprind, de regulă, prevederi referitoare la modalitatea de intrare în vigoare și de punere în aplicare a noilor reglementări, obligația autorităților responsabile de a executa actul legislativ, de a lua măsurile și de a efectua procedurile necesare executării, precum și indicarea, după caz, a perioadei de punere în aplicare a normelor armonizate cu prevederile legislației comunitare. Aceasta ține de implementarea legii adoptate în vigoare.

La Anexa nr. 2, obligația de a compensa orice prejudicii cauzate ca urmare a nerespectării legislației sau prezentării, în cadrul notificării și anexelor a unor date eronate, se consideră nejustificată, în măsura în care nu se indică expres actele normative ce stabilesc asemenea îndatoriri.

La anexa nr. 3 Lista activităților desfășurate de unitățile comerciale supuse autorizării sanitar-veterinare sau înregistrării de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor urmează a fi exclusă ultima rubrică, deoarece unitățile de alimentație publică nu reprezintă o activitate în sine, ci reprezintă unități comerciale sau loc de vânzare, conform art. 3 al aceleiași legi.

La Art. XII:

La alin. (1) pentru certitudine urmează a fi indicat data intrării în vigoare a prevederilor privind resursa informațională „e- Comerț interior”.

Referitor la alin. 2 lit. a) prima propoziție urmează a fi redactată și va avea următorul conținut „va aproba acte normative în vederea implementării

prevederilor prezentei legi”. Respectiv, al doilea enunț de la lit. a) urmează a fi exclus. La alin. 2 lit. c) textul „în limitele resurselor disponibile” urmează a fi exclus, în virtutea faptului că nu putem condiționa punerea în aplicare a legii în dependență de lipsa sau existența resurselor.

La alin. (3) menționăm că nu pot fi stabilite norme privind exonerarea de răspundere, atîta timp cît nu există obligații exprese, pentru încălcarea cărora ar fi aplicabil un anumit tip de răspundere. Mai mult, nici nu ar putea fi stabilită răspunderea pentru fapte comise fără vinovăție. Referitor la alin. (3) menționăm că este inutil de a stabili calitatea de copîrît în proiectul de lege atîta timp cît participanții în proces sunt stabiliți în Codul de procedură civilă nr. 225 din 30 mai 2003.

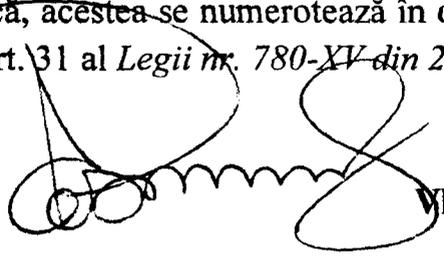
La alin. (5) textul „sunt obligate” urmează a fi substituit cu cuvîntul „trebuie”. De asemenea, la lit. b) și lit. c) textul „termenul fiind condiționat de resursele alocate de Guvern la timp și în volum deplin” urmează a fi exclus. Totodată, la alin. (5) datorită faptului că municipiile, localitățile, orașele nu sunt entități, acestea urmează a fi substituite cu autoritățile administrației publice locale.

La Art. XIII textul „, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege” urmează a fi exclus, fiind inutil.

Proiectul conține carențe de tehnică legislativă. Astfel, conform regulilor tehnicii legislative, în cazul suprimării elementelor structurale ale actului normativ, în proiectele actelor normative de modificare a acestora se folosește sintagma „se abrogă”, iar pentru omiterea anumitor cuvinte, propoziții, fraze sau texte, se folosește sintagma „se exclude”. Astfel, întru corectitudinea redactării amendamentelor se va substitui sintagma „se exclud” din textul proiectului de lege cu sintagma „se abrogă”.

De asemenea, în privința referințelor la anexe, în special la anexa nr. 2 (art. 14 alin. (3)), menționăm că, acestea se numerează în ordinea indicării acestora în text, în conformitate cu art. 31 al *Legii nr. 780-XV din 27 decembrie 2001*.

Ministru

Vladimir CEBOTARI